U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce **T. Š.,** proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina,** se sídlem Jihlava, Žižkova 57, o návrhu žalovaného na obnovu řízení ukončeného pravomocným usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2011, č. j. 2 As 42/2011 – 47,

takto:

I. Návrh na povolení obnovy řízení **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2011, č. j. 2 As 42/2011 – 47 byla pro opožděnost odmítnuta kasační stížnost žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 12. 2010, č. j. 57 A 62/2010 – 24, ve znění opravného usnesení ze dne 21. 3. 2011, č. j. 57 A 62/2010 – 44. Dne 23. 6. 2011 obdržel Nejvyšší správní soud podání žalovaného, označené jako *návrh na obnovu řízení*. Žalovaný se jím, s odkazem na ustanovení § 111 a násl. soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), domáhá obnovy řízení ve shora uvedené věci. Svůj návrh odůvodnil tím, že Nejvyšší správní soud při svém rozhodování vycházel z nesprávného údaje o okamžiku doručení kasační stížnosti proti shora uvedenému rozsudku, který následně vyústil v její odmítnutí. Žalovaný tak odmítá závěr zdejšího soudu, že zmiňovaná kasační stížnost byla doručena osobně na podatelnu Krajského soudu v Brně dne 31. 1. 2011 (tedy až po uplynutí zákonné lhůty pro její podání) a naopak tvrdí, že kasační stížnost byla zákonem předepsaným způsobem doručena do datové schránky Krajského soudu v Brně dne 27. 1. 2011 (tedy ještě v rámci otevřené lhůty). Tuto skutečnost dokládá doručenkou k příslušné datové zprávě (ID 36261413) s tím, že jde o novou skutečnost, která nemohla být bez viny žalovaného uplatněna v řízení o kasační stížnosti. Současně žalovaný uvádí, že si je vědom skutečnosti, že soudní řád správní obnovu řízení proti rozhodnutím o kasační stížnosti nepřipouští; návrh přesto podává, neboť má za to, že jde o jediný způsob, jak odklidit zmatečné usnesení zdejšího soudu.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval splněním procesních podmínek pro meritorní projednání podaného návrhu, a to zejména otázkou jeho přípustnosti.

Podle ustanovení § 111 s. ř. s. *řízení ukončené pravomocným rozsudkem se na návrh účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo důkazy nebo skutečnosti, které bez jeho viny nebyly nebo nemohly být v původním řízení uplatněny, popřípadě bylo jinak rozhodnuto o předběžné otázce, jestliže výsledek obnoveného řízení může být pro něj příznivější.*

Podle ustanovení § 114 odst. 2 s. ř. s. *obnova řízení není přípustná proti rozhodnutí o kasační stížnosti.*

S ohledem na posledně zmiňované ustanovení je zcela evidentní, že zákon obnovu řízení proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti vylučuje, a to bez jakýchkoli výjimek. Bez ohledu na případnou důvodnost argumentace žalovaného jde tedy o návrh, který je *per se* nepřípustný.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.*

S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než návrh žalovaného na obnovu řízení zakončeného usnesením zdejšího soudu ze dne 29. 4. 2011, č. j. 2 As 42/2011 – 47 pro nepřípustnost odmítnout [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., § 120 s. ř. s.].

O nákladech tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3, věty první s. ř. s., za použití ustanovení § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2011

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu